

нася по всички нейни краища родната книга и да прѣска свѣтлина. Дановата книжарница въ Пловдивъ не продавала само книги, но била нѣщо като училищна инспекция, която улеснявала и учители и селски общини и тласкала напредъ учебното дѣло. Пробудата на македонскитѣ българи подсѣтила Данова да отвори клонъ отъ своята книжарница и въ града Велесъ. Тая книжарница имала за цель да снабдява по-скоро и по-лесно македонскитѣ български училища съ учебници, книги за прочитъ и други училищни помагала. За да се снабдятъ по-лесно училищата въ северна България съ учебници, географически карти и прочетни книги, Дановъ отворилъ презъ 1867 г. и въ Русе клонъ отъ книжарницата си, който работи до 1900 г. Въ сжщото време съветвалъ по-състоятелнитѣ българи да изпращатъ децата си въ чужбина, за да получатъ тамъ по-висока наука, като имъ посочвалъ и въ кои училища да отиватъ. Много българчета сж получили висше образование благодарение на тия Данови залѣгания.

Дановата книжарница въ Пловдивъ бѣ и мѣсто, дето се събираха най-добритѣ и родолюбиви българи. Тукъ се кроеха много планове и пишеха много писма по нашето възстание. Отъ тукъ изхвъркна героя Григоръ Божковъ, който бѣ управителъ на печатницата, и който отиде, та поздигна възстанието въ Клисурса и падна убитъ съ другаритѣ си въ Сопотъ.

Поради възстанието въ 1876 г., Дановъ бѣ затворенъ въ Пловдивъ, както много български дейци, и лежа три месеца въ затвора. Преди това той бѣ лежалъ и въ Видинския затворъ, защото турското правителство и гръцкото духовенство не можаха да гледатъ спокойно, какъ се разпространява българската книга и какъ чрезъ това се готви възкръсването на нашия народъ.